

STELE DIN CERNEALA COPILĂRIEI

O antologie a tinerilor autori

Stele din cerneala copilăriei

O antologie a tinerilor autori

Antologator și cuvânt înainte
Mirela Mantali

Cristian PlusArt
Malu Mare, 2025

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Stele din cerneala copilăriei : o anatologie a tinerilor autori / antolog. și
cuv. înainte: Mirela Mantali. - Malu Mare : Editura Cristian Plusart, 2026
ISBN 978-630-6803-16-3

I. Mantali, Mirela (antolog. ; pref.)

821.135.1

Copyright © Editura Cristian PlusArt

Coperta: Cristian PlusArt cu suport AI
Editura Cristian PlusArt,
str. Gutuilor nr. 3,
207365, Malu Mare, Dolj, ROMANIA
Facebook: Cristian Plusart
e-mail: contact@cristianplusat.ro
tel.:+40.732.740511

Cuvânt înainte

În lumea copilăriei, cuvintele au o sinceritate aparte. Ele izvorăsc din inimă, din mirare, din joc și din dorința de a descoperi lumea. Această antologie reprezintă rodul imaginației, sensibilității și creativității elevilor care au avut curajul să transforme gândurile și emoțiile lor în pagini de poveste.

Fiecare text inclus în această carte este unic și poartă amprenta sufletului unui copil: uneori vesel, alteori visător, curios sau profund sensibil. Dincolo de valoarea literară a creațiilor, aceste pagini reflectă frumusețea copilăriei și autenticitatea trăirilor exprimate cu sinceritate.

Prin realizarea acestei antologii, ne-am propus să încurajăm dragostea pentru lectură și scriere, să cultivăm încrederea în propriile idei și să oferim copiilor bucuria de a se descoperi prin cuvânt. Pentru mulți dintre ei, aceasta este prima întâlnire cu emoția de a deveni „autor”, iar acest lucru merită apreciat și prețuit.

Mulțumesc tuturor elevilor mei pentru entuziasm, implicare și sensibilitatea cu care au dat viață acestor pagini. De asemenea, adresez recunoștință părinților și tuturor celor care susțin și încurajează talentul și creativitatea copiilor.

Sperăm că această antologie să aducă bucurie tuturor cititorilor și să rămână o amintire prețioasă pentru cei care au contribuit la alcătuirea ei.

Cu apreciere și drag,
Mirela Mantali

Balerina din Univers

Text și ilustrație: Ilaria Buhnici

Într-o seară, când stelele au apărut pe cerul misterios, Aurora, o fată pasionată de balet, și-a făcut timp să îmbrace o rochie pe care nu o mai purtase niciodată.

Rochia era de un verde aprins și părea desprinsă dintr-o lume în care verdele simboliza speranța. La brâu avea o centură aurie, realizată dintr-un metal prețios. Ceea ce o făcea cu adevărat specială era faptul că o primise de la străbunica ei, care nu mai era în viață. Mama îi povestea mereu că străbunica fusese o persoană retrasă, dar care dansa cu multă grație într-o cameră luminată parcă de un univers magic.

Alături de rochie, Aurora a găsit și un bilețel pe care scria: „Nu te teme să strălucești, chiar și atunci când ești singură pe scenă.”

Fără să mai scoată vreun cuvânt, fata a îmbrăcat rochia. În clipa aceea, a avut impresia că stelele se transformau în diamante verzi, strălucitoare. Simțindu-se liberă, a început să plutească printre ele, dansând bucuroasă în acel cosmos fascinant. Fiecare mișcare a brațelor ei făcea ca diamantele verzi să sclipească și mai puternic.

Era singură, dar nu se simțea izolată, ci liniștită și
împlinită. În acea tăcere cosmică, a înțeles că adevăratul

talent nu are nevoie de spectatori pentru a exista și pentru a fi autentic.

Din acea seară, Aurora a îmbrăcat rochia ori de câte ori dansa pe scena ei imaginară, găsind în liniștea universului curajul de a străluci.

Călătorie prin viitor

Text și ilustrație Ștefania Maya Rotaru

Într-o dimineață de vară, eram la bunici, în grădină, admiram florile. Dintr-odată, am zărit într-un colț întunecat o mașină foarte veche. Avea butoane de diferite culori, iar carcasa ei era aurie și prăfuită.

Un buton roșu strălucea puternic și ieșea imediat în evidență. Fără să mă gândesc prea mult, l-am apăsat, curioasă. În clipa următoare, am fost teleportată într-un oraș necunoscut.

— Nu se poate... este un oraș din viitor! am șoptit uimită.

M-am uitat în jur și am observat că totul era modernizat. Roboții ajutau oamenii, iar clădirile păreau desprinse din filmele SF. La un moment dat, a apărut un roboțel care semăna cu un copil. S-a apropiat de mine și s-a prezentat:

— Eu sunt Robby!

Apoi mi-a spus că ne aflăm în anul 2126. L-am privit mirată, de parcă ar fi venit de pe altă planetă. Fața mea părea să fi spus totul, pentru că roboțelul a început să râdă ușor.